

ELS SENYALS DEL PUPUT ELS OCELLS ENS PARLEN DEL CANVI CLIMÀTIC

Resulta difícil no veure'l. És un dels ocells de plomatge més llampanat de la nostra fauna, amb el seu disseny d'ales amb blancs i negres i aquell plomall sobre el cap, que plega i desplega mentre atén el més mínim so al seu voltant. Tampoc no és difícil d'escoltar des que arriba a la primavera des d'Àfrica on ha passat l'hivern. *Pu-pu-put, pu-pu-put*, va repetint, no és estrany, doncs que se li hagin escaigut onomatopeies més que no noms. És el puput o la palput o el peput, depèn de l'indret (*Upupa epops*). Menjador incessant d'insectes i un dels animals que pitjor olor fan als nostres camps. Habitant d'espais oberts, nidificant de forats de garrofer o de paret de pedra i temible disparador d'excrements des de ben petits. En efecte, els polls tenen la capacitat innata d'adreçar la cloaca cap a la sortida del niu i projectar les femtes cap al depredador o el curiós que hi gosi posar la cara.

Ja ho hem dit, els puputs són visitants de primavera i estiu. O així ha estat fins ara, ens tenien acostumats a arribar cap a finals de gener, treien endavant la cria i marxaven cap a l'Àfrica. Ocell estival, que en diuen les guies, per bé que en llocs d'hiverns suaus com la franja més costanera del País Valencià i bona part de les Illes Balears poden hivernar alguns individus. Però el puput és un dels ocells amb requeriments més definits quant a la temperatu-

EL PUPUT ÉS UN DELS
OCELLS AMB REQUERIMENTS
MÉS DEFINITS QUANT A LA
TEMPERATURA, ÉS
CLARAMENT TERMÒFIL

ra, és clarament termòfil. No el trobareu mai allà on no hi toqui el sol, ans al contrari, busca insectes i fa el niu en els vessants de solell, en camps de secà ben oberts i amb una irradiació solar elevada. Fet i fet, la gent del camp havia elucubrat sobre

els hàbits d'aquests ocells en arribar el fred. I, la veritat, no es pot dir que els faltés imaginació, s'havia dit que els puputs passaven l'hivern en coves, amagats o fins i tot colgats a terra. No és estrany, senzillament deixaven de veure'ls a l'hivern i en feien càbales sobre on s'havien ficat aquests animals.

Doncs bé, aquest turista fredoluc, aquest amant de la calor comença a hivernar en comarques d'interior com ara el Comtat i l'Alcoià, allà on mai no s'havia vist en els mesos més freds de l'any (Cantó, 2004). Més enllà de la curiositat o de la dada d'anuari ornitològic, la presència hivernal d'aquest ocell en llocs on no es coneixia fins ara ens hauria de dir alguna cosa. El clima està canviant, és indubtable, ens ho diuen els científics, els iaiois i els ocells. Ja no neva com abans, diuen els més grans d'Alcoi i rodalies. I ara, a sobre els puputs es queden a passar l'hivern.

El canvi climàtic ha deixat de ser una idea abstracta, una hipòtesi de treball per convertir-se en objecte d'anàlisi detallada. Pocs autors dubten ja d'aquest fet. On no hi ha acord és en els efectes que els canvis en el clima poden arribar a tenir. Sense sortir del món de l'ornitologia, científics holandesos han fet tot d'estudis sobre canvis en la composició de l'avifauna de les dunes i han pogut comprovar la rarefacció d'algunes espècies i la proliferació d'altres (Meeke, 1991). Així mentre els corriols cama negres (*Charadrius alexandrinus*) poden sortir beneficiats, els becucs (*Numenius arquata*) possiblement estiguen desapareixent de les dunes holandeses.

A Holanda o a Alcoi, el clima està canviant i els puputs ens ho canten. Només cal parlar l'orella.

CARLES SANTANA I GARCÍA

El puput, ocell estival, comença a hivernar en comarques d'interior, allà on mai no s'havia vist en els mesos més freds de l'any.

© Pep Cambó

CANTÓ, Pep (2004) [comunicació personal].

MEEKES, H. T. H. M. (1991); "The possible impact of climatic change on the avian community of dune ecosystems", *Landscape ecology*, vol. 6 pp. 99-103.